

LANDSFORENINGEN LEVENDE HAV

The Danish Society for A Living Sea

Udvalget for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri
Folketinget, Christiansborg
1240 København K
Vedr. industrifiskeriet

Til Folketingets fødevareudvalg

Endnu engang skete det utænkelige inden for dansk fiskeriforvaltning. Den 20/5 2005 mistede Esbjerg Fiskerihavn, Danmarks engang største fiskerihavn, havnens sidste bastion inden for erhvervsfiskeriet, da fiskerne lukkede 999's produktion af fiskemel og olie. Det var utænkeligt ved årtusindeskiftet, lige som det var utænkeligt, at de danske industrifiskere, uden forudgående biologiske eller andre advarsler, blot kun fange 250.000 tons tobis i 2003. I 2004 fangede fiskerne det samme og måbende fiskere, biologer og embedsmænd stod overfor endnu en utænkelig kendsgerning, at tobisfiskeriet havde svigtet for andet år i træk.

Den 25/5 i år, har industrifiskerne fanget ca. 35.000 tons tobis (i tobiskatastrofeårene havde fiskerne den 25. maj fanget ca. 120.000 tons, næsten fire gange så meget). Vi kan derfor med en 100 % sikkerhed slå fast, at det utænkelige er sket endnu engang. Tobisfiskeriet har svigtet for tredje år i træk.

Ovenstående bliver et gravskrift over dansk industrifiskeri og dermed intet mindre end en fiskeripolitisk og fiskeribiologisk skandale, under EU's fælles fiskeripolitik, derfor:

"Hvad agter Folketinget og regeringen at foretage sig i kølvandet på lukningen af Esbjergs fiskemel og olie industri, som følge af at tobisfiskeriet svigter for tredje år i træk og at sperling fiskeriet er blevet lukket?

Spørgsmålet er begrundet i det uomgængelige faktum, at industrien må lukke, ikke fordi den er blevet umoderne, dvs. udkonkurreret af en moderne industri andet steds her i landet eller i udlandet, tværtimod er der i dag en moderne industri i Esbjerg; ikke fordi der ikke længere er brug for fiskemel og fiskeolie; ikke pga. EU's fiskeri- og kvotepolitik. Nej, virksomhederne lukker, fordi havet er tomt for de fisk (råvarer) som virksomhederne lever af. (I denne sammenhæng er det sagen uvedkommende, om det er fiskeriet eller naturen, eller begge dele, som er årsagen til, at industrien lukker og at Danmark mister landets nyere historiske rettigheder til de fisk i havet som kaldes "industrifisk", tobis, sperling med flere).

I denne sag er der kun fiskeripolitikken tilbage. Og spørgsmålet er nu: Hvorfor er der så lidt tobis og sperling tilbage i havet, at industrierne må lukke og fiskerne gå fallit? Spørgsmålet er relevant for Danmarks og EU's fællesfiskeripolitik er bygget på den følgende præmis: "**Vi, dvs. den politiske og biologiske forvaltning, vil i samarbejde med fiskerierhvervet, udstikke rammerne for hvor mange fisk, fiskerne må fange. Dvs. det er os der ved hvor mange fisk der er i havet og derfor også os der bestemmer, hvor mange fisk der kan fanges om året, uden at skade fremtidens fiskeri.**"

LANDSFORENINGEN LEVENDE HAV

The Danish Society for A Living Sea

Fiskeriet er forsvundet uden anden biologisk forklaring end ”at der kan være mange forklaringer”. Men en million tons fisk (tobis og sperling), er i løbet af et par år, forsvundet ud i det blå, uden at biologerne ved hvorhen og hvordan. Spørgsmålene er nu: ”Hvorledes kan EU, Folketinget og embedsværket så overhovedet udstikke en biologisk bæredygtig kvotepolitik? Og hvilke konsekvenser vil denne dokumenterede biologiske og politiske uvidenhed, få for fiskeriforvaltning?”

Danmark står nu tilbage med et moderne produktionsapparat (fartøjer og industrier) til fangst og fremstilling af fiskemel og fiskeolie. Spørgsmålet er derfor også ”Hvor mange offentlige støttekroner, har EU og Danmark, i fællesskab, ydet dette danske produktionsapparat, fra hav til bord, siden 2000?”

Disse spørgsmål, hverken skal eller må skjule, de menneskelige og økonomiske tragedier, som ude på pladserne, følger i kølvandet på det danske industrifiskeris kollaps. Men uanset om det er fiskeriet selv eller naturen, som er årsagen til dette kollaps, så må disse menneskelige grusomheder, ej heller skjule det faktum, at det er den politiske og biologiske forvaltning af fiskeriet, som har og har haft det overordnede ansvar for industrifiskeriet og den natur, som industrifisken kom fra.

Og derfor er der også brug for svar på disse spørgsmål og de mange som vil følge efter.

Med venlig hilsen

For Levende Hav

Kurt Bertelsen Christensen

Formand

Ferring Strand den 25/5 2005